

Piekło

Dalej, podobne jest królestwo niebieskie do sieci,
zarzuconej w morze i zagarniającej
ryby wszelkiego rodzaju.

Gdy się napełniła, wyciągnęli ją na brzeg
i usiadłszy, dobre zebrali w naczynia, a złe odrzucili.

Tak będzie przy końcu świata:
wyjdą aniołowie,
wyłączą złych spośród sprawiedliwych
i wrzucą w piec rozpalony;
tam będzie płacz i zgrzytanie zębów
(Mt 13, 47-50).

Wtedy odezwie się i do tych po lewej stronie:
"Idźcie precz ode Mnie, przekłęci, w ogień wieczny,
przygotowany diabłu i jego aniołom!
Bo byłem głodny, a nie daliście Mi jeść;
byłem spragniony, a nie daliście Mi pić;
byłem przybyszem, a nie przyjęliście Mnie;
byłem nagi, a nie przyodzialiście Mnie;
byłem chory i w więzieniu,
a nie odwiedziliście Mnie"
(Mt 25, 41-43).

Potem ujrzałem wielki biały tron
i na nim Zasiadającego, od którego oblicza uciekła
ziemia i niebo, a miejsca dla nich nie znaleziono.
I ujrzałem umarłych – wielkich i małych –
stojących przed tronem, a otwarto księgi.
I inną księgę otwarto, która jest księgą życia.
I osądzono zmarłych z tego, co w księgach zapisano,
według ich czynów. I morze wydało zmarłych,
co w nim byli, i Śmierć, i Otchłań wydały zmarłych,
co w nich byli, i każdy został osądzony według swoich
czynów. A Śmierć i Otchłań wrzucono do jeziora ognia.
To jest śmierć druga – jezioro ognia.
Jeśli się ktoś nie znalazł zapisany w księdze życia,
został wrzucony do jeziora ognia (Ap 20, 11-15).

Nie możemy być zjednoczeni z Bogiem,
jeśli nie wybieramy w sposób dobrowolny Jego
miłości. Nie możemy jednak kochać Boga,
jeśli grzeszymy ciężko przeciw Niemu,
przeciw naszemu bliźniemu
lub przeciw nam samym:

"Kto... nie miłuje, trwa w śmierci.

Każdy, kto nienawidzi swego brata, jest zabójcą,
a wiecie, że żaden zabójca
nie nosi w sobie życia wiecznego"

(1 J 3, 14 c-15).

Nasz Pan ostrzega nas,
że zostaniemy od Niego oddzieleni,
jeśli nie wyjdziemy naprzeciw ważnym potrzebom
ubogich i maluczkich, którzy są Jego braćmi
(Por. Mt 25, 31-46).

Umrzeć w grzechu śmiertelnym,
nie żałując za niego i nie przyjmując miłosiernej
miłości Boga, oznacza pozostać z wolnego wyboru
na zawsze oddzielonym od Niego.
Ten stan ostatecznego samowykluczenia z jedności
z Bogiem i świętymi określa się słowem "piekło"
(KKK 1033).

Jezus często mówi
o "gehennie ognia nieugaszonego"
(Por. Mt 5, 22. 29; 13, 42. 50; Mk 9, 43-48),
przeznaczonej dla tych, którzy do końca swego życia
odrzucają wiarę i nawrócenie;
mogą oni zatracić w niej zarazem ciało i duszę
(Por. Mt 10, 28).

Jezus zapowiada z surowością, że "pośle aniołów
swoich: ci zbiorą z Jego Królestwa wszystkie zgorszenia
i tych, którzy dopuszczają się nieprawości,
i wrzucą ich w piec rozpalony" (Mt 13, 41-42).
On sam wypowie słowa potępienia: "Idźcie precz
ode Mnie, przeklęci, w ogień wieczny!" (Mt 25, 41)
(KKK 1034).

Nauczanie Kościoła stwierdza
istnienie piekła i jego wieczność.
Dusze tych, którzy umierają w stanie grzechu
śmiertelnego, bezpośrednio po śmierci
idą do piekła, gdzie cierpią męki, "ogień wieczny"
(Por. Symbol Quicumque: DS 76;
Synod Konstantynopolitański: DS 409. 411;
Sobór Laterański IV: DS 801;
Sobór Lyoński II: DS 858;
Benedykt XII, konst. Benedictus Deus: DS 1002;
Sobór Florencki (1442): DS 1351;
Sobór Trydencki: DS 1575;
Paweł VI, Wyznanie wiary Ludu Bożego, 12).

Zasadnicza kara piekła
polega na wiecznym oddzieleniu od Boga;
wyłącznie w Bogu
człowiek może mieć życie i szczęście,
dla których został stworzony
i których pragnie
(KKK 1035).

Stwierdzenia Pisma świętego
i nauczanie Kościoła na temat piekła
są wezwaniem do odpowiedzialności,
z jaką człowiek powinien wykorzystywać
swoją wolność ze względu na swoje
wieczne przeznaczenie.
Stanowią one równocześnie
naglące wezwanie do nawrócenia
(KKK 1036).

Wchodźcie przez ciasną bramę!
Bo szeroka jest brama i przestronna ta droga,
która prowadzi do zguby,
a wielu jest takich, którzy przez nią wchodzą.
Jakże ciasna jest brama i wąska droga,
która prowadzi do życia,
a mało jest takich, którzy ją znajdują!
(Mt 7,13-14).

Ponieważ nie znamy dnia ani godziny,
musimy w myśl upomnienia Pańskiego
czuwać ustawicznie,
abyśmy zakończywszy jeden jedyny
bieg naszego ziemskiego żywota,
zastąpili wejść razem z Panem na gody weselne
i być zaliczeni do błogostawionych
i aby nie kazano nam, jak sługom złym i leniwym,
pójść w ogień wieczny, w ciemności zewnętrzne,
gdzie "będzie płacz i zgrzytanie zębów"

(Sobór Watykański II, konst. Lumen gentium, 48).

Bóg nie przeznaczają nikogo do piekła
(Por. Synod w Orange II: DS 397;
Sobór Trydencki: DS 1567);
dokonuje się to przez dobrowolne
odwrócenie się od Boga (grzech śmiertelny)
i trwanie w nim aż do końca życia.
W liturgii eucharystycznej i w codziennych
modlitwach swoich wiernych Kościołów błaga
o miłosierdzie Boga, który nie chce
"niektórych zgubić, ale wszystkich doprowadzić
do nawrócenia" (2 P 3, 9)
(KKK 1037).

Boże, przyjmij łaskawie tę ofiarę od nas,
sług Twoich, i całego ludu Twego.
Napełnij nasze życie swoim pokojem,
zachowaj nas od wiecznego potępienia
i dołącz do grona swoich wybranych

(Mszał Rzymski, Kanon Rzymski).

Polecenia:

1. Przedstaw biblijne opisy piekła.
2. Wskaż, na czym – według Katechizmu – polega kara piekła.
3. Uzupełnij zdanie: „Dusze tych, którzy umierają w stanie grzechu, bezpośrednio po śmierci idą do piekła, gdzie cierpią męki”.
4. Podaj, co Katechizm twierdzi na temat „przeznaczenia ludzi do piekła”.
5. Oceń znaczenie ludzkiej wolności w kontekście nauki Kościoła o piekle.

Dziękuję za uwagę!

Króluj nam, Chryste!